

Won lubujo naš pscheze perwej, něžli my
Sogo. „Něbył Won naš pytał, my saweseže něby
sa Nim chožili“ — tať mušy kuždy sam wot se
gronisch. Ale ty nederbisch jano wěžesch, až Jesus
schykne złoweki lubujo, ně, ty mušyšch teke moz
gronisch: ja wěm, až Won teke mě lubo ma. Tať
dlujko, ať to schi nej wěste, tať dlujko teť hyschczi
namasch žedneje pschaweje dowery, a togdla teť žed-
neje wěrneje lubosczi. Wono derbi schi bysch tať hoko-
ło hutschoby, ab lěz howaz nichten na zelem šwěsche
něbył, ať ty sam a twoj Jesus. Soli schi tať, po-
tom gronisch a wěrišch: mojogo dla jo ten Wimož-
nik pschischet how na tu sejmu; moje grěchy šu
Sogo nuzili; tu mńo jo Won taťu luboscž meł,
až jo se dał do teje gorkeje šmerschi. Sa ga mu-
šym Sogo něto sašej lubowasch, ja ga hynazej
namogu!

A niz se nenamakajo na zelem šwěsche, zož
mogalo našchu hutschobu wězej a moznej a dlu-
mej sapschimesch, ať ta luboscž, kotruž Jesus l'na-
schej duschy ma. „So, moj Jesus, ty šy mě lubo-
wal, ať hyschczi we mascherinem žywošche běch. Ty
šy me l'šebe schěgnuł, lěz ja teť schi hobtužych; a
lěz ja schi schakoraku schěžu a l'schiwdu žynim, glich
Ty mńo nesachyschijosch. Sa l'schěł, moj lubschy Kněš
Jesus, schi sašej wot zeleteje hutschoby lubowasch, po-
mogaj mě l'tomu!“ Gaž ty tať chudobně pschobysch
a hutschobně wolasch, ga pschizo ten šwěty Duch a
spložijo we tebe tu pschawn wěrnju luboscž a hu-
lejo ju do twojeje hutschoby, — a wono schi jo
rowno tať, ab ty stojal špod teju l'schizu twojogo
Wimožnika.